

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ČERVENEC, SRPEN

ČÍSLO 7, 8

Ročník 2023

EDITORIAL

Milí přátelé,

prázdniny jsou časem dovolených a zaslouženého odpočinku, což neznamená, že si můžeme odpočinout od Pána Boha. On právě v tomto čase chce, abychom se k Němu přiblížili, abychom si našli čas nejenom pro sebe, ale i pro Něj.

Právě o prázdninách bude několik poutí, nejen v našem farním obvodě, ale i jinde stojí za to, abychom se alespoň některé z nich zúčastnili. Osobně prosím o pomoc v přípravě naší pouti ke sv. Jakubu, která bude 30. července. Byl bych rád, aby to bylo naše farní oslavování, radost z toho, že máme tak velikého přímluvce.

Přeji hlavně dětem a mládeži dobré prožití prázdnin. Bohužel v naší farnosti v současné době není moc dětí, které by mohly jet na tábor. Proto tradiční farní tábor nebude, ale naše děti se zúčastní tábora, které organizuje sdružení Matěj. Vedoucím pro mladší děti je farník z Louček a tábor pro starší povede jeden z bývalých vedoucích našich farních táborů.

Přeji vám krásné dny.

P. Jan

CESTY VÍRY

Křesťanská oběť

Svatost oltářní má vzhledem k ostatním svátostem tu zvláštnost, že je nejen svátostí, nýbrž i obětí Nového zákona v pravém smyslu slova. Mezi Poslední večeří, Kalvárií a oltářem je tajemné pouto jednoty. To objevíme jen tehdy, když vírou poznáme pod způsoby chleba a vína jednoho a téhož Krista, jenž je obětní dar i oběť a zároveň nejvyšší obětující velekněz.

Pro katolického křesťana je vyvrcholením jeho duchovního života právě účast na mši svaté, kde se setkává s jediným knězem a s jedinou obětí, Kristem, který se prostřednictvím svého zástupce stále obětuje nekrvavým způsobem na smíření za hříchy světa.

Na tomto tvrzení není nic vychytralého ani protismyslného. Stačí si připomenout, že lidé přece od nepaměti prostřednictvím svých kněží darovali

Bohu (či bohům) viditelné dary, které byly výsledkem jejich práce, aby si je naklonili, usmířili, aby je prosili, chválili, ale hlavně aby jim děkovali. Co mělo být obětováno, spálilo se celé anebo zčásti na kamenném oltáři, a tímto zničením daru bylo naznačeno uznání Boha za nejvyššího Pána. U Židů to byl většinou beránek, jenž byl vlastně předobrazem - symbolem - oběti, kterou měl přinést jediný prostředník mezi Bohem a lidstvem, Ježíš Kristus, a skrze ni usmířit Boží hněv. /Hněv je zdravý, přirozený mechanismus, který nám Bůh daroval, abychom se mohli vyrovnat s bolestí, frustrací nebo ztrátou. - pozn. red./ Ano, on jako Beránek Boží, jak jej nazval Jan Křtitel, přinesl tu nejsvrchovanější oběť, oběť čisté lásky, která nás s Bohem Otcem spojila.

Kristus večer před svým utrpením stanovil obřad, který nařídil apoštolům stále konat na jeho památku a jenž byl anticipací události příštího dne. Tak ztratily platnost všechny dosavadní formy oběti, jak je známe ze Starého zákona, a zůstala jen oběť Kristova - mše svatá. Je pravda, že během doby se navršilo mnoho krásných úkonů kolem vlastní oltářní oběti, ale základní prvek oběti Nového zákona byl, je a bude vždy stejný. Tento prvek, jenž tvoří mši svatou, je zpřítomnění Kalvárie na oltáři, jako by se nyní odehrávala kalvarská oběť před našimi zraky.

Opravdu: PŘI MŠI SVATÉ STOJÍME U PATY KŘÍŽE, NA NĚMŽ UMÍRÁ KRISTUS.

Myslíte si, že toto tvrzení nelze přijmout?

Pak si stačí uvědomit, že čas v duchovní sféře neplatí tak, jak jej vnímáme my, kteří žijeme v hmotném rozměru tohoto světa. Při Poslední večeři Pán Ježíš mocí svého božství zpřítomnil, tedy přenesl z budoucnosti do přítomnosti to, co se stane druhého dne. Zároveň nařídil učedníkům, aby toutéž jeho mocí zpřítomňovali, přenášeli z minulosti do své přítomnosti to, co bylo dokonáno na kříži. Podstata zůstává, mění se pouze vnější podoba, která odpovídá potřebám času, ve kterém se kalvarská oběť jakoby "obtiskuje".

CO JE TEDY VLASTNÍ PODSTATOU KRISTOVY OBĚTI NA KŘÍŽI?

Je to vnitřní úkon sebeobětování v duši Ježíše Krista. Vnější úkon - bolestné utrpení a smrt - je pouze průvodním znakem.

VE MŠI SVATÉ K NÁM PŘICHÁZÍ PÁN JEŽÍŠ VE SVÉM OSLAVENÉM TĚLE A DUŠI, která přináší stále jednu a tutéž naprostou nadčasovou oběť.

Krátce řečeno: táž smrt na kříži *"jakožto výraz naprostého sebeobětování je mysticky zpřítomněna a tajemným způsobem naznačena při mešní oběti. Při oběti mše svaté již Kristus netrpí, neumírá, neprolévá svou krev, ale zůstává při této oběti zcela nezměněn vnitřní úkon jeho duše a skutečná smrt, kterou vytrpěl, je pouze tajemně naznačena odděleným proměňováním chleba v tělo a vína v krev"* (R. Dacík: Bůh ve svátostech).

Nadpřirozená hodnota mše svaté je tedy určena jejím poměrem ke Kristově oběti na kříži. Ale pozor! **Není to opakování kalvarské oběti**, protože totožnost není opakování, **ani to není v pravém smyslu její pokračování**, protože událost, která je dokončena, nepokračuje; **mše svatá je zpřítomněním oběti na kříži**.

Mši svatou se nám tedy dostává všeho, co pro nás Kristus získal a co potřebujeme na cestě spásy. **Avšak mše svatá není jen obětí Kristovou, ale je zároveň i obětí církve, tedy nás věřících, kteří jsme se stali svým křtem údy Kristova tajemného těla.**

On, jenž v nás žije jako ve svých viditelných znameních, **naším prostřednictvím pokračuje ve svém posvěcování tohoto světa.**

Jsmo podle slov svatého Petra *"královským kněžstvem"* (1 Petr 2, 9), které má v Kristu přístup k Otci.

Jordán Vilém Matausch OP, trvalý jáhen arcidiecéze pražské

Svátost přítomnosti

Je to už delší dobu, kdy se mě někdo po hodinové adoraci doprovázené zpěvy z Taizé zeptal: *"Ty zpěvy byly krásné, povznášející a ráda jsem se k nim přidala. Ale co jsem měla dělat mezi nimi, co mělo být náplní toho času, kdy se nezpívalo?"* Přiznám se, že mě to trochu vyvedlo z míry, měl jsem chuť se na tuto osobu obořit, že vůbec nepochopila, **oč při adoraci jde**, že tam byla úplně zbytečně, když "nevěděla, co má dělat". Ale upřímnost její bezradnosti mně připomněla mou vinu na tom, že tento člověk po tolika letech

náboženského života upřímně "neví". Snažil jsem se jí to hned nějak vysvětlit a snad se mi to i trochu podařilo, dnes "ví, co má dělat" i při celohodinové adoraci bez jakéhokoliv zpěvu a ještě je jí ta doba krátká.

Praxe církve i teologové duchovního života stále připomínají, že **Ježíš Kristus ustanovil eucharistii nejen jako svátost oběti a spojení, ale i jako svátost své přítomnosti**. Každá svátost však byla ustanovena jako velmi potřebný prostředek našeho křesťanského života, jako zdroj nějaké zvláštní (specifické) svátostné milosti. Je tedy i svátostná přítomnost Krista ve svatostánku nebo v monstranci při výstavu nutnou součástí Božích darů. Bůh je všudypřítomný, není nic, co by se vymykalo jeho bytí (On je jediný dárce bytí), jeho poznání, jeho moci. Přesto v proměněné hostii a víně přebývá ještě jiným, svátostným způsobem, je to přítomnost fyzická (častěji se užívá pojem "reálná", ale to svádí k představě, že všudypřítomnost Boží je "nereálná"). **Kristus svátostný je zde přítomen tělesně, tak jako před dvěma tisíci lety v Palestině. Milost, kterou přinesl na zem pouhou svou přítomností, rozdává v každé době skrytý pod způsobou chleba a vína.**

Bůh je všude, ale zde je pro mne, jdu-li za ním. Specifická milost této svátosti je nabídka vztahu mezi Bohem a přichozím klanícím se člověkem. Každá modlitba je vztah mezi Bohem a člověkem, je-li opravdu modlitbou, ale **adorace je zvláštní modlitba, fyzické setkání dvou osob**. S přítelem mohu komunikovat prostřednictvím jeho písma na papíře, které vyjadřuje jeho myšlenky, nebo prostřednictvím hlasu v telefonu. Setkání dvou lidí je však něco více, při něm **nemusí dokonce padnout ani jedno slovo**, předat se ani jedna informace, a **přesto může jít o silný a významný vztah**.

Na druhé straně pouhé fyzické setkání nestačí. Například takový úředník se při jednání setká s mnoha lidmi, ale nejde vůbec o vztah, jde jen o vyřízení určité záležitosti. Velmi totiž záleží na tom, aby se ony dvě osoby chtěly a uměly setkat.

Kdysi, poměrně brzy po mé konverzi, jsem byl v Polsku na exerciciích, které nám dával jeden otec jezuita. Tam jsem dostal prostou, ale velice důležitou radu:

Pán Ježíš ve svátosti nejen že nekřičí a nevnučuje se, On je přímo plachý. Musíš k němu přistupovat, jako bys chtěl pozorovat plachou laň u studánky. Bud' velmi potichu, abys ho nevyplašil hlukem svých myšlenek, křikem svých

slov (i oslavných nebo prosebných), a čekej. On sám začne, pokud bude chtít mluvit. Začne velmi potichu, jen tak tak, že ho zaslechněš, ale postupně, jak se víc a více otevřeš, jeho hlas silí, víš naprosto přesně, co ti chce říci. Pak teprve můžeš mluvit, budeš vědět, jakým tónem, jak nahlas, jak naléhavě.

Musím přiznat, že uskutečňovat tuto radu je pro mne velmi obtížné, ale je to jediné, co mi pomáhá se skutečně setkat, slyšet, rozmlouvat. Také zde ale platí, že **i setkání bez jakýchkoliv slov je velkým darem**. I bez jediného slova prožívám skutečnost setkání, někdy trochu zahanbující, jindy velmi povzbuzující, ale vždycky nenahraditelným způsobem doplňující moji "víru v reálnou přítomnost Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti oltární".

Čím se tedy liší toto svátostné setkání od jiného? Čím se liší "pocit" Kristovy přítomnosti od "pocitu" např. mimořádného osvětlení Duchem svatým? Zdánlivě bezvýznamnou přesmyčkou slov. Místo "věřím tomu, co cítím," je zde **"cítím to, co věřím"**. To je ten velký rozdíl mezi subjektivně pocíťovanou přítomností nebo milostí a mezi objektivní svátostnou přítomností, kterou potvrzuje víra církve a kterou já pocíťuji.

Nesmírně výstižně připomíná P. Raniero Cantalamessa ve své výtečné knize "Eucharistie - naše posvěcení", jak významně na něho zapůsobilo, když si uvědomil při setkání s eucharistií platnost Ježíšových slov **"... zde je někdo více než Šalamoun"**. Skutečně, každé slovo tohoto úryvku má význam. "Zde" - vím kde, "je" - nepřipomíná se jako na fotografii, "někdo" - ne něco, "více než Šalamoun" - **milost přítomnosti tedy není setkání sobě rovných osob, ale audience u mého Pána**. Není jenom rozumné a vhodné, abychom průběh nechali na jeho rozhodnutí. Kristus nám svou reálnou přítomností v eucharistii dává možnost si **stále více a více uvědomit, že on je na zemi, uprostřed nás stejně skutečně, jako tomu bylo během jeho pobytu v Palestině, kdy ho lidé mohli vidět, slyšet, dotýkat se ho**. Právě to slůvko "uvědomit si" je klíčem k pochopení té zvláštní milosti, kterou uděluje eucharistie jako svátost přítomnosti. Ono "stále více a více" však není stupňováním, vyjádřením kvantitativního růstu, ale vyjádřením **naplňování našeho poznání, prohlubování naší zkušenosti, přibližování k tomu typu Boží přítomnosti, která je určena blaženým v nebi**.

P. Ing. Vojtěch Ondřej Soudský, OP, moderátor duch. správy – Plzeň -Slovany

Úvod apoštolského listu Desiderio desideravi o liturgii

Papež František včera vydal apoštolský list Desiderio desideravi pojednávající o hodnotě a smyslu liturgie. Nabízíme vám nyní pracovní překlad patnácti odstavců z úvodu tohoto listu, Po úvodním pozdravení a konstatování, že se obrací na všechny věřící, představuje Svätý otec tento list jako zdroj několika podnětů k meditaci nad krásou a pravdou křesťanské liturgie. Pokračujeme slovy listu samotného:

Úvodní paragrafy apoštolského listu "Desiderio desideravi" v českém pracovním překladu

2. „*Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět.*“ (Lk 22,15). Ježíšova slova, jimiž začíná vyprávění o Poslední večeři, jsou světlem, díky němuž máme úžasnou možnost vnímat **hloubku lásky osob Nejsvětější Trojice k nám.**

3. Petr a Jan byli poslání, aby přichystali pokrm pro Paschu (velikonoční večeři, pozn. red.), ale při bližším pohledu je celé stvoření, celé dějiny - které se konečně ukázaly jako dějiny spásy - velkou přípravou na tuto večeři. Petr a ostatní jsou u onoho stolu, nevědomí, a přece nezbytní: každý dar, má-li být takový, musí mít někoho, kdo je ochoten ho přijmout. V tomto případě je **nepoměr mezi nesmírností daru a nepatrností obdarovaného nekonečný** a nemůže nás nepřekvapit. Nicméně - z milosti Páně - je **tento dar svěřen apoštolům, aby se dostal ke každému člověku.**

4. Při této večeři si nikdo nezasloužil místo, všichni byli pozváni, nebo spíše **přitaženi Ježíšovou horoucí touhou jíst s nimi tuto Paschu: On ví, že je Beránkem této Paschy, On ví, že je Paschou.** To je naprostá novost této večeře, jediná skutečná novost v dějinách, která činí tuto večeři jedinečnou a z tohoto důvodu "poslední", neopakovatelnou. Jeho nekonečná touha obnovit společenství s námi, které bylo a zůstává jeho původním záměrem, však nebude naplněna, dokud každý člověk ze všech kmenů, jazyků, národů a zemí (Zj 5,9) nebude jíst jeho Tělo a pít jeho Krev: proto bude až do jeho návratu tato večeře přítomňována při slavení eucharistie.

5. Svět to ještě neví, ale **všichni jsou pozváni na Beránkovu svatební hostinu** (Zj 19,9). Vše, co je k tomu **zapotřebí, je svatební roucho víry**, které pochází z naslouchání jeho slovu (srov. Řím 10,17): církev jej šije na míru z bělostné látky vyprané v Beránkově krvi (srov. Zj 7,14). Neměli bychom si ani na chvíli oddechnout, když víme, že ne každý ještě pozvání k večeři přijal

nebo že jiní na něj zapomněli či ho ztratili na spletitých cestách lidského života. Proto jsem řekl: "Sním o misijním rozhodnutí, které bude schopné všechno proměnit, aby se zvyklosti, styly, harmonogramy, slovník i všechny církevní struktury staly přiměřenou cestou k evangelizaci současného světa spíše než k sebe prezentaci." (Evangelii gaudium, č. 27): **aby všichni mohli zasednout k večeři obětovaného Beránka a žít z Něj.**

6. Před naší odpovědí na jeho pozvání - mnohem dříve - je tu jeho touha po nás: možná si to neuvědomujeme, ale **pokaždé, když jdeme na mši svatou, je hlavním důvodem to, že nás přitahuje jeho touha po nás.** Naší možnou odpovědí, nejnáročnější askezí, je jako vždy **odevzdat se jeho lásce, nechat se k němu přitahovat.** Je jisté, že při slavení poslední večeře toužil po každém našem přijímání Kristova Těla a Krve.

7. **Podstatou rozlámaného chleba je Ježíšův kříž, jeho oběť v láskyplné poslušnosti Otci.** Kdybychom neměli Poslední večeři, neboli rituální anticipaci jeho smrti, nemohli bychom pochopit, jak může být vykonání jeho odsouzení k smrti pro Otce dokonalým a přijímaným aktem úcty, jediným pravým aktem uctívání. O několik hodin později apoštolové mohli na Ježíšově kříži vidět, kdyby unesli jeho tíhu, co znamená "obětované tělo", "prolitá krev": a to si připomínáme při každé eucharistii. Když se vrací **vzkříšený z mrtvých, aby lámal chléb učedníkům** z Emauz a svým učedníkům, kteří se vrátili k rybám - a ne k lidem - na Galilejském jezeře, toto gesto jim otevírá oči, uzdravuje je ze slepoty způsobené hrůzou kříže **a činí je schopnými "vidět" Vzkříšeného, věřit ve Vzkříšení.**

8. Kdybychom po Letnicích přijeli do Jeruzaléma a pocítili touhu nejen získat informace o Ježíši Nazaretském, ale také se s ním znovu setkat, nezbylo by nám nic jiného než vyhledat jeho lid, abychom slyšeli jeho slova a viděli jeho činy, živější než kdy jindy. Neměli bychom jinou **možnost opravdového setkání s Ním než v onom slavicím společenství.** Proto si církev vždy cenila jako svého nejcennějšího pokladu Pánova příkazu: *"To konejte na mou památku"*.

9. Církev si od počátku uvědomovala, že se nejedná o inscenaci, a to ani posvátnou, Večeře Páně: nemělo by to smysl a nikoho by nemohlo napadnout "inscenovat" - tím spíše pod dohledem Marie, Matky Páně - tento vznešený okamžik Mistra života. Od samého počátku církev osvícená Duchem svatým chápala, že **to, co je na Ježíši viditelné, co lze vidět očima a čeho se lze dotknout rukama, jeho slova a gesta, konkrétnost vtěleného Slova, všechno z něho se předává při slavení svátostí** [Srv. Leo Magnus, Sermo LXXIV: De ascensione Domini II,1: «quod [...] Redemptoris nostri conspicuum fuit, in sacramenta transivit»].

Liturgie: místo setkání s Kristem

10. V tom spočívá celá působivá krása liturgie. Kdyby pro nás Zmrtvýchvstání bylo jen pojmem, ideou, myšlenkou, kdyby pro nás Zmrtvýchvstalý byl jen vzpomínkou na vzpomínky jiných, jakkoli autoritativních apoštolů, kdyby ani nám nebyla dána možnost opravdového setkání s ním, bylo by to jako prohlásit novost Slova, které se stalo tělem, za vyčerpanou. Vtělení, kromě toho, že je jedinou novou událostí, kterou dějiny znají, je také postupem, který si Nejsvětější Trojice zvolila, aby nám otevřela cestu ke společenství. **Křesťanská víra je buď setkáním s živým Bohem, nebo není.**

11. **Liturgie nám zaručuje možnost takového setkání.** Nepotřebujeme mlhavou vzpomínku na Poslední večeři: potřebujeme být u této večeře přítomni, abychom mohli slyšet Jeho hlas, jíst Jeho tělo a pít Jeho krev: potřebujeme Ho. **V eucharistii a ve všech svátostech je nám dána příležitost setkat se s Pánem Ježíšem a nechat se oslovit mocí jeho Paschy.** Spásná síla Ježíšovy oběti, každé jeho slovo, každé gesto, pohled, pocit nás zasahuje při slavení svátostí. Jsem Nikodém a Samaritánka, posedlý muž z Kafarnaum a ochrnutý v Petrově domě, omilostněný hříšník a krvácející žena, dcera Jairova a slepec z Jericha, Zacheus a Lazar, zloduch a Petr, kterým je odpuštěno. **Pán Ježíš, který se obětoval na kříži, už neumírá a se znameními umučení žije na věky** [Srv. Præfatio paschalis III, Missale Romanum (2008) p. 367: «Qui immolatus iam non moritur, sed semper vivit occisus»], **nadále nám odpouští, uzdravuje nás, zachraňuje nás mocí svátostí. Je to konkrétní způsob, jakým nás miluje prostřednictvím vtělení; je to způsob, jakým sytí žízeň po nás, kterou vyjádřil na kříži** (J 19,28).

12. Naším prvním setkáním s jeho Velikonocemi je událost, která poznamenává život nás všech věřících v Krista: náš **KŘEST. Nejde o mentální přilnutí k Jeho myšlenkám ani o dodržování kodexu chování, který On nařídil: jde o ponoření se do Jeho utrpení, smrti, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení.** Není to magické gesto: magie je opakem logiky svátostí, protože si nárokuje moc nad Bohem, a proto pochází od pokušitele. V dokonalé návaznosti na vtělení je nám díky přítomnosti a působení Ducha dána možnost zemřít a znovu vstát z mrtvých v Kristu.

13. Způsob, jakým se to děje, je dojemný. Modlitba požehnání křestní vody [Srv. Missale Romanum (2008) p. 532.] nám ukazuje, že **Bůh stvořil vodu právě s ohledem na křest.** To znamená, že **když Bůh tvořil vodu, myslel na křest každého z nás, a tato myšlenka ho provázela v jeho činech po celé dějiny spásy, kdykoli si s přesným záměrem přál posloužit si vodou.** Jako by ji po stvoření chtěl zdokonalit, aby se stala křestní vodou. A tak ji chtěl

naplnit hnutím svého Ducha, který se nad ní vznášel (srov. Gn 1,2), aby v zárodku obsahovala moc posvěcovat; použil ji k obnově lidstva při potopě (srov. Gn 6,1-9,29); ovládl ji tím, že ji rozdělil, aby otevřel cestu vysvobození v Rudém moři (srov. Ex 14); posvětil ji v Jordánu ponořením těla Slova prodchnutého Duchem (srov. Mt 3,13-17; Mk 1,9-11; Lk 3,21-22). Nakonec ji smísil s krví svého Syna, darem Ducha nerozlučně spojeným s darem života a smrti Beránka obětovaného za nás, a z probodeného boku ji na nás vylil (J 19,34). **Do této vody jsme byli ponořeni, abychom její mocí byli vštípeni do Kristova těla a spolu s ním povstali k nesmrtelnému životu** (srov. Řím 6,1-11).

Církev: svátost Kristova těla

14. Jak nám připomněl II. vatikánský koncil (srov. Sacrosanctum Concilium, č. 5) s odvoláním na Písmo, Otce a liturgii - pilíře pravé Tradice - z boku Krista spícího na kříži vyrostla obdivuhodná svátost celé církve. [Srv. Augustinus, Enarrationes in psalmos. Ps. 138,2; Oratio post septimam lectionem, Vigilia paschalis, Missale Romanum (2008) p. 359; Super oblata, Pro Ecclesia (B), Missale Romanum (2008) p. 1076.] Paralela mezi prvním a novým Adamem je úžasná: **tak jako z boku prvního Adama, poté co na něj sestoupila malátnost, vytáhl Bůh Evu, tak se z boku nového Adama, spícího ve spánku smrti, rodí nová Eva, Církev**. Údiv vzbuzují slova, která si můžeme myslet, že si nový Adam při pohledu na církev přivlastňuje: *"Tentokrát je to kost z mých kostí, tělo z mého těla"* (Gn 2,23). **Protože jsme uvěřili Slovu a sestoupili do křestní vody, stali jsme se kostmi z jeho kostí a tělem z jeho těla.**

15. Bez tohoto začlenění není možné prožívat plnost uctívání Boha. Existuje totiž jen jeden **skutek dokonalého a Otcí milého uctívání, poslušnost Syna, jejímž měřítkem je jeho smrt na kříži**. Jediný způsob, jak se podílet na jeho oběti, je **stát se syny v Synu**. To je dar, který jsme dostali. Subjektem, který působí v liturgii, je vždy a pouze Kristus-Církev, mystické Tělo Kristovo.

Teologický význam liturgie

16. Koncilu - a liturgickému hnutí, které mu předcházelo - vděčíme za znovuobjevení **teologického chápání liturgie a jejího významu v životě církve**: obecné zásady, které vyhlásila konstituce Sacrosanctum Concilium, stejně jako byly zásadní pro reformu, jsou jimi i nadále pro podporu této plné, vědomé, aktivní a plodné účasti na slavení (srov. Sacrosanctum Concilium, č. 11.14), **"první a nezbytný zdroj, ze kterého mají věřící čerpat skutečně křesťanského ducha"** (Sacrosanctum Concilium, č. 14). **Tímto listem bych**

chtěl jednoduše vyzvat celou církev, aby znovu objevila, uchovala a prožívala pravdu a sílu křesťanského slavení. Chtěl bych, aby krása křesťanského slavení a jeho nezbytné důsledky v životě církve nebyly znehodnoceny povrchním a reduktivním chápáním jeho hodnoty nebo, což je ještě horší, jeho instrumentalizací ve službách nějaké ideologické vize, ať už je jakákoli. Ježíšova kněžská modlitba při Poslední večeři, aby všichni byli jedno (J 17,21), soudí všechna naše rozdělení kolem lámání chleba, svátosti zbožnosti, znamení jednoty, pouta lásky [Srv. Augustinus, In Ioannis Evangelium tractatus XXVI,13.]“

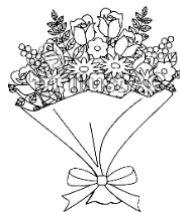
PŘEJEME

V ČERVENCI OSLAVÍ SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA:

Slávek Šilhán
Pavel Halama
Věra Hušková
Jan Žilík
Markéta Zelínková
Antonín Pospíšil
Lucie Pastorková
David Pešek
Toník Maryško

Hana Dubská
Libuše Matoušová
Tereza Maliková
Věra Prokopová
Česlav Pospíšil
Vladimír Pecháček
Zdislava Pešatová
Hana Hašková
David Prokopek

V SRPNU OSLAVÍ SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA:

Roman Hubáček
Pavel Halama
Oskar Maryška
Krystyna Martínková
Rita Ivanová
Michal Malík
Věra Hlubučková
Michal Bernard
Jan Komárek

Cyril Jakubička
Eliška Hoření
Vladimír
Hlubuček
Irena Tomšová
Antonín
Maryško
Anna Šimůnková
Anežka Plívová

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky a pevné zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

V úterý 15. srpna v 18 hod. oslavíme Nanebevzetí Panny Marie tradiční mší svatou v Horské Kamenici u sochy Panny Marie Bozkovské. Součástí bohoslužby je žehnání bylin, květin, obilí. Odjezd auty od fary v Ž. Brodě v 17:15 hod.

Těšíme se na hojnou účast.

V. Petružálková

Modlitba, kterou pronáší kněz nad bylinami a květy:

*Pane, náš dobrý a laskavý Bože,
v den slavnosti Panny Marie,
která je vyvýšená nad všechny tvory,
děkujeme ti za všechny dary tvého stvoření.
Také za léčivé rostliny a krásné květy
neboť v nich nám dáváš zdraví a radost.
I tyto rostliny jsou nám znamením
tvého požehnání a my tě prosíme:
Ať na přímluvu Panny Marie zakoušíme
tvou pomoc ve všech našich potřebách.
Ať chráníme přírodu, vážíme si tvých darů
a správně jich užíváme.
Pomoz a veď nás, ať každým krokem svého života směřujeme k tobě.
Prosíme o to skrze Krista našeho Pána. Amen.*

OHLÉDNUTÍ

LETOŠNÍ MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Každého z pěti pondělních májových pobožností se zúčastnilo průměrně 45 osob, u oltáře byli pokaždé 3 - 4 kněží a 1 - 2 ministranti. To, že modlitby byly vyslyšeny, nám ukázalo počasí bez deště. Pršet začalo většinou až po návratu domů. Na setkáních nechyběl pěvecký sbor „venkovská farní směs“ s doprovodem paní Věrky Hlubůčkové, zpívaly se májové litanie. Tradiční agapé po bohoslužbě, opět se spoustou místních specialist, se stále těší velké oblibě.

Znovu děkuji všem kněžím, našim i hostujícím, a paní Hlubůčkové za krásné duchovní prožitky.

Kněžno máje, oroduj za nás!

Recept, o který byl zájem – **KEFÍRKA**:

35 dkg polohr. mouky

1 lžička jedlé sody

2 lžíce kakaa

0,5 l kefíru

1 sklenka oleje

2 vejce

25 dkg cukru

rozinky a kandované ovoce

namočené v rumu

drcené ořechy

Vše smíchat dohromady, nalít na vymazaný pekáč, péci a nakonec ozdobit čokoládou.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ČERVENEC

Úmysl papeže: **Za prohloubení života z eucharistie**

Modleme se, aby katolíci postavili do středu svého života slavení eucharistie, které hluboce proměňuje lidské vztahy a otevírá je setkání s Bohem i bližními.

Národní úmysl: **Za manžele**

Modleme se za manžele, aby společně strávený čas dovolených a prázdnin prohloubil jejich vzájemnou úctu a věrnost.

SRPEN

Úmysl papeže: Za světový den mládeže

Modleme se, aby Světový den mládeže v Lisabonu pomohl mladým lidem znovu naplno žít evangelium a svědčit o něm v jejich vlastním životě.

Národní úmysl: Za dobrovolníky ve farnostech

Modleme se za všechny, kdo se aktivně podílejí na životě farních společenství, aby pro ně byla služba zdrojem radosti a pokoje.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.7.	,On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl.‘
2.7.	Kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden
3.7.	Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!
4.7.	„Proč jste tak ustrašení, vy malověrní?“
5.7.	Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milosrdně pomáhá.
6.7.	Je snadnější říci ,odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci ,vstaň a chod‘?‘
7.7.	Jděte a učte se, co to je: ,Milosrdenství chci, a ne obět‘.‘
8.7.	Chvalte Hospodinovo jméno, Hospodinovi služebníci,
9.7.	Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.
10.7.	Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.
11.7.	Veźmte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek.
12.7.	Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záludnosti těla, budete žít.
13.7.	Když vstoupíte do domu, řekněte: ,Pokoj vám.‘
14.7.	buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.
15.7.	U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě.
16.7.	V milosti jsi navštívil zem a napojils ji, velmi jsi ji obohatil.
17.7.	Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás.
18.7.	Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí;
19.7.	Otupělo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavřeli, aby očima neviděli, ušima neuslyšeli, srdcem neporozuměli
20.7.	Dobrořeč, má duše, Hospodinu!

21.7.	Vždyť Syn člověka je pánem nad sobotou.
22.7.	Řekli jí: „Ženo, proč pláčeš?“
23.7.	Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti.
24.7.	Někteří ze zákoníků a farizeů mu řekli: „Mistře, chceme od tebe vidět znamení.“
25.7.	"Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já budu pít?" Odpověděli: "Můžeme." Rekl jim: "Můj kalich sice pít budete,..."
26.7.	Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem,
27.7.	Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.
28.7.	Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, nebudeš mít jiného boha mimo mne.
29.7.	Já jsem Hospodin, prokazuji milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.
30.7.	Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“
31.7.	Nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

1.8.	Rozséváč, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka
2.8.	Pavel napsal: Odložme skutky tmy. Oblce se v Pána Ježíše Krista.
3.8.	Ježíš se zeptal Petra: Miluješ mne? Petr odpověděl: Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.
4.8.	Ježíš řekl ženě, kterou uzdravil: Dcero tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji.
5.8.	Ve věčném milosrdenství jsem se nad tebou slitoval, praví Hospodin, tvůj vykupitel.
6.8.	U tebe je pramen žití, Hospodine, když ty jsi nám světlem spatřujeme světlo.
7.8.	z oblaku promluvil hlas: „To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchajte.“
8.8.	Ježíš je jasná hvězda jitřní. Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.
9.8.	Pavel píše Timoteovi: Nezanedbávej svůj dar, který ti byl dán.
10.8.	Mojžíš řekl lidu: Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás Hospodin zachrání.
11.8.	Budu vyhlížet k Hospodinu, čekat na Boha, který mě spasí. Sedím-li ve tmě, mým světlem je Hospodin.
12.8.	Z knihy Pláč Jeremjášův: Byl jsi mi blízko v den, kdy jsem tě vzýval, Hospodine, řekl jsi: „Neboj se!"

13.8.	Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi,
14.8.	Ježíš řekl: Jak chcete, aby druzí jednali s vámi, tak jedněte vy s nimi.
15.8.	Hospodin řekl: „Já jsem s tebou. Budu tě střežit všude, kam půjdeš. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil.“
16.8.	„U koho bylo zrno zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu.“
17.8.	Má duše v noci po tobě touží, můj duch ve mně za úsvitu tebe hledá.
18.8.	Ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování.
19.8.	Petr napsal: Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým: vždyť láska zahladí množství hříchů.
20.8.	Hospodin je spravedlivý soudce a nebere ohled na osobu. Nebude nikomu stranit na úkor chudáka, ale vyslyší modlitbu ukřivděného
21.8.	Na Boží hoře uslyšel Eliáš Hospodinův hlas. Tichý, jemný.
22.8.	Ježíš řekl učedníkům: Vy jste sůl země. Jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena?
23.8.	Hospodinův služebník nesl naše bolesti. Jeho jizvami jsme uzdraveni.
24.8.	Ježíš řekl svým učedníkům: Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!
25.8.	Slovo Hospodinovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržoval.
26.8.	V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.
27.8.	Doufám a jsem beze strachu, neboť Hospodin je má záštita a píseň.
28.8.	Ježíš řekl: Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky.
29.8.	Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.
30.8.	Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkroušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.
31.8.	Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Proč Bůh nemá Ph.D.?

- Má jenom jednu známou publikaci.
- Ta je v hebrejštině.
- Nejsou v ní odkazy na další prameny.
- Nebyla publikována ve známém vědeckém časopise.
- Mnozí pochybují o tom, že ji napsal osobně.
- Nutno přiznat, že je známá po celém světě – ale co dělal potom?
- Jeho schopnost **týmové práce** je velmi omezená.
- Ostatním vědcům se **nepodařilo zopakovat jeho experimenty.**
- Nepožádal etickou komisi o souhlas s **experimentováním na lidech.**
- Když se mu jeden **pokus nevydařil**, pokusil se zahladit stopy **utopením pokusných objektů.**
- Jedince, kteří se nechovali podle očekávání, **vyřadil z pokusného souboru.**
- Nechodil do přednášek - **jenom vzkázal studentům, co si mají prostudovat.**
- Nechal za sebe **učit svého syna.**
- **První dva studenty vyhodil**, protože se naučili něco navíc.
- I když má jen **10 požadavků**, většina studentů v praktickém testu **propadne.**
- Konzultace poskytuje jen velmi zřídka, a to ještě **na vrcholku hory.**

FARNÍ KALENDÁŘ

ČERVENEC

1. 7. /sobota/	9:00	První sobota v měsíci Žel. Brod – mše sv. na smír za hříchy světa proti Neposkvrněnému srdci Panny Marie
2. 7. /neděle/	8:30	Žel. Brod – mše sv. za členy Živého růžence a jejich rodiny
5. 7. /středa/	9:00	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje Žel. Brod – mše sv. ráno, večerní nebude
6. 7. /čtvrtek/	8:00	Žel. Brod - mše sv. za nová kněžská povolání
8. 7. /sobota/	16:00	Zásada - Poutní mše sv. ke sv. Prokopovi
13. 7. /čtvrtek/	16:00	Držkov - - mše sv. za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
30. 7. /neděle/	11:00	Žel. Brod – poutní mše sv. ke sv. Jakubovi , slouží generální vikář P. Martin Davídek. Tento den nebude ranní mše sv. v Žel. Brodě, ani mše sv. v Loučkách

SRPEN

3. 8. /čtvrtek/	8:00	Žel. Brod - mše sv. za nová kněžská povolání
5. 8. /sobota/	9:00	První sobota v měsíci Žel. Brod – mše sv. na smír za hříchy světa proti Neposkvrněnému srdci Panny Marie
6. 8. /neděle/	8:30	Svátek Proměnění Páně Žel. Brod – mše sv. za členy Živého růžence a jejich rodiny
10. 8. /čtvrtek/	8:00 18:00	Svátek sv. Vavřince Žel. Brod – mše sv. Malá Skála – kaple sv. Vavřince - poutní mše sv.
12. 8. /sobota/	16:00	Zásada - mše sv. za ochranu lidského života od

		početí do přirozené smrti
13. 8. /neděle/	6:30 10:00 16:00 18:00	Tradiční farní pouť do Bozkova Sraz pěších poutníků na Malém náměstí v Ž. B. Bozkov – slavnostní mše sv. – Nanebevzetí Panny Marie Nebude ranní mše sv. v 8:30 v Žel. Brodě ani v 11:00 v Loučkách Krásná - mše sv. Žel. Brod – mše sv.
15. 8. /úterý/	17:30 18:00	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie Odjezd auty od fary v Žel. Brodě Horská Kamenice – mše sv. v u sochy Panny Marie Bozkovské, s žehnáním rostlin a léčivých bylin
24. 8. /čtvrtek/		Nebude mše sv. v Držkově
26. 8. /sobota/	16:00	Držkov – poutní mše sv. ke sv. Bartoloměji Mše sv. v Zásadě nebude
28. 8. /pondělí/		P. Jan odjíždí na dovolenou

V jedné farnosti pravidelně kostelník upíjí v sakristii mešní víno. Farář dostane jednak podezření, jednak (jak už to v mnohých farnostech bývá) anonymní udání od věrných duší. A tak se jednoho dne schová v sakristii za obraz Ježíše a čeká, co se bude dít. Cvakne klika a už je tu kostelník. Otevře skříňku, vytáhne láhev, pohledem se ujistí, že je v sakristii sám a otočí se k obrazu Panny Marie. "Panno Maria, že si můžu dát alespoň trošku? Jestli ne, tak to řekni." Jelikož obraz nic neříká, kostelník již pozvedá toužebně láhev - když tu se za jeho zády ozve: "Nech to víno na pokoji!" Kostelník se otočí k obrazu Ježíše a odsekne: "Tebe jsem se, Ježíši, na nic neptal!"

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz